

PRIVÁT FOTÓK ÉS TÖRTÉNETEK A MÚLTRÓL ÉS A JELENRŐL

A privát fényképek közhasznúsága

A Kodak cég, folyamatosan tesztelve a fényképgyárakban előhívott és kidolgozott fotókat, érdekes következtetésre jutott: az összes elkészült fénykép kilencven százaléka szerte a világon családi fotó, azaz a magánélet eseményeit, jeles ünnepeit megörökítő fénykép. Célja az, hogy a szülők, nagyszülők életét az unokák, dédunokák is megismerjék. Emlékezzenek rájuk akkor is, amikor a képeken szereplők már nem élnek. A gyermekek születését, a házasságok időpontját vagy a haláleseteket évszázadokon át a biblia hátsó lapjaira jegyezték fel a család krónikásai. Az 1840-es évektől azonban erre már a fotográfiák hátoldala szolgált. A múzeumok és közgyűjtemények elsősorban a híres személyiségek életével kapcsolatos dokumentumokat és fotográfiákat gyűjtötték. Így igencsak hiányos és egyoldalú a múltból alkotott kép, melyhez hozzátartozik a történelem hétköznapi szereplőinek élete is. Erről vallanak a családi fotográfiák, azok a képek, amelyeket az egymást követő generációk megőriztek, tovább gyarapítottak. Albumok, lapdobozok, fiókok rejtik olykor másfél évszázad személyes történelmét.

A családi fotók valóságos kincsbányát jelenthetnek annak, aki eddig fel nem használt vizuális információs források után kutat. Ezekon keresztül évtizedekkel korábbi eseményeket lehet jobban megérteni, letűnt korok, korszakok történéseit lehet más szemszögből átélni. A képek számos olyan információt hordoznak térről, időről, szokásokról, melyeket fel sem fedez az, aki csak a nagymamát vagy az unokát látja meg az átlapozott albumban. A családi fotók egyik legfontosabb jegye, hogy mást jelent annak, aki szereplője, s mást annak, aki ismeretlenül szemléli az emlékképeket. A születéstől a halálig következetesen dokumentált, fényképeken megőrzött életutat ma még keveset őriznek a fényképtárakban. Többnyire kiragadnak egy-egy érdekesnek látszó fotót az egészből, pedig nem helyes a műfajonként, szerzőnként vagy más szempont szerint válogatni a családi fényképgyűjteményeket, esetleg kidobni a rosszul sikerült fel-

vételeket, mert akkor egy élet, illetve az azt megőrző képanyag elemeire hullik szét, elveszíti azt a különleges értékét, amit a teljessége jelenthet.

A családi fotográfia, a legközkedveltebb fotóműfajhoz, azaz a portréfényképezéshez hasonló módon fejlődött és változott. Megvan az a sajátossága, hogy az egyes, különálló portréképeket összekapcsolja, sorozattá rendezi, ha a szereplők közös csoportképeken is megjelennek, s mindezek egy albumban, gyűjteményben összegződnek. Készült fénykép az újszülöttekről, a gyerekek kedvenc játékaikról, az iskolás gyerekekről, az elsőáldozóról, az eladó sorba került leányokról, a legénykorról, a katonaemlékekről, háború idején a csonka családokról, az esküvőről, az utazásokról, a családi ünnepekről, több generáció együttlétéről, és olykor az elhunytakról is lemezre exponáltak még egy utolsó képet. Kezdetben komoly szakmai feladatot jelentett a fotográfusoknak az, hogy egy egész csoportot beállítsanak, egyenletesen bevilágítsanak, majd elmozdulás nélkül megörökítsenek. Ehhez viszonylag nagyméretű műteremre és sok segédeszközre volt szükség. Az üveglapokon át bevilágító fénysugarakat függönyök és derítőlapok irányították a modellre. Az elmozdulás-mentességet merevítő állványok biztosították. Ezeket hátulról illesztették a lefényképezett személyek derekához, nyakához, fejéhez. Természetesen úgy, hogy mindezekből a képen semmi se látszódjék. A megvilágítás egyenletességét csak vizuálisan ellenőrizhették a fényképezés. Ha erre nem ügyeltek, a csoportképen levők arctónusa nem volt egyenletes, az egyik részlet világos, a másik pedig sötét maradt. Mivel a múlt században az üveglemezekről elsősorban kontakt másolással készítettek kópiákat, így az expozíció utólagos korrigálására már semmilyen lehetőségük nem volt a laboratóriumi munkát végző segédeknek. Hiteles forrás áll rendelkezésre arról, hogyan készült a családi fotó az 1840-es években, a fényképezés kezdetén. Nagy Ignátz *Daguerreotyp című ironikus írásában* olvashatunk élményeiről, melyeket egy korabeli műteremben szerzett, ahol eltöltött egy egész napot: „Ezután sajtószerű csoportozat

következett, egész család mindenestől. Vastag anya, vékony apa, négy gyermek, egy csecsemő, egy kanári madár és egy bozontos pisze orrú pincser. – Uram – így szóla az érzékenység meghatározható hangján a családapa – mi mindnyáján egy képen akarunk lenni. – A madár is? – kérde a művész. – Igen, az cukrot fog enni a kis Ricsi szájából, ez igen regényessé teszi a képet. – De a kanári mozogni fog. – Természetesen. – Úgy a kép nem sikerülhet... Hiába, a szeretetre méltó család nem tágított, s a kísérletnek meg kellene történni. Két szék állítottat egymás mellé. Az egyik az apa foglalt helyet, mindegyik térdére egy-egy gyermeket ültetve, s a csecsemőt magasan dobogó atyai szívéhez szorítva. A másik széken az anya ült ölben a pincsert tartva, mellette a két nagyobb gyermek állott, kiknek egyike Ricsi, megörbített mutató ujján az álmos kanárit tartó, ajkai közt pedig cukrot mutatott neki. A művész még egyszer szabadkozott ugyan, de végre csakugyan megnyitá a szekrényke csúcsát, miután az egész családnak megdumoltságot parancsolt. A szobában halotti csönd uralkodott, oly nagy feszültséggel várta mindenki a történéndőket. A kép szokott időre a másik szekrénykébe vándorolt, s kevés pillanat múlva onnan is ki, és a bámulók szeme elébe került. Hiszen ez nem madár, hanem inkább bőregérhez, egy békához hasonlít. A pincsernek nincs feje. A nagyságos asszonynak két orra van. Ricsi kisasszonynak két feje. Szent Isten, a téns úrnak három szája lett!"

Hasonló fotográfus baleset bizony mindenki-vel előfordult, különösen addig, amíg a kevésbé fényérzékeny alapanyagokra, műfény nélkül, szinte kizárólag műteremben készültek a családi fotográfiák. Nagyot változott a műfaj összetétele és minősége a századforduló táján, azt követően, hogy a Kodak cég nagy találmánya, az egyszerűen kezelhető, olcsó fényképezőgépek meghódították a világot. A korábbi, megkomponált képek mellett megjelentek a kevésbé beállított, őszintébb ábrázolások. A sablonos díszletek, festett hátterek helyett a család valóságos környezete is láthatóvá vált. Szobabelsők, lakások, házak, kertek tűntek fel az 1900-as évektől a családi emlékképeken. A mindig kéznél levő fényképezőgép gyakoribb fotografálást is jelentett. Most már nemcsak az igazán jeles családi ünnepek adtak alkalmat az összetartozás megörökítésére, hanem más események is. Elég volt a gyerekek hazautazása, egy jól sikerült vasárnapi ebéd, a nyári, téli üdülések élménye, az otthon maradottak megajándékozása egy privát fényképpel illusztrált képeslappal. Ez utóbbi egy egészen sajátos képi műfajjá vált. A fényképészek vagy a család által készített felvételek gyakran kerültek a postai szabványnak megfelelő, képeslap nagyságú fotópapírra. Erre írtak személyre szóló

üzenetet, erre ragasztottak bélyeget, s ezt adták fel nyílt levelezőlapként a címzettnek. Szinte minden ilyen képeslap egyedi példány, ezért sokkal értékesebb, mint a sokezers példányszámban gyártott, üzletekben forgalmazott levelezőlap. A családi kép: jelkép. Az összetartozás szimbóluma, amely mindig emlékezteti tulajdonosát arra, hogy ki mindenki állt szívéhez közel, kik a közelebbi-távolabbi rokonai, milyen emlékezetes események történtek a családban. A családi fotóalbumok pedig vizuális naplók, olyanok, amelyek folyamatában őrzik meg az idő múlását, a mikroközösségek életének képi dokumentumait. A családi fotográfiák fontos szerepet kapnak a vizuális antropológiában, a magyar folklorisztikában, az életmód-kutatásban. És hasonlóan fontosak a műgyűjtésben, mert számos kompozíció megismételhetetlen, egyedi alkotás.

Becsüljük meg ezeket és ha lehet tegyük közhavnává. Először a saját családi fotótékát. Fűzzünk a képekhez minél több szöveges információt. Kérdezzük ki a család idősebb tagjait, kit, mikor, hol, milyen alkalmából fotóztak, mire emlékszik jelenléte esetén. Örököstük meg a szerző nevét, a felvétel idejét, a képen szereplők nevét, stb. A feldolgozott fényképek közös gyűjtőhelye: a Közösségi Vizuális Napló.

A program ismertetése

A Magyar Fotóművészeti Alkotócsoportok Országos Szövetsége 2000-ben ország fényképezési akciót hirdetett Magyarország egy napja címmel 105 tagszervezete részére és mindazoknak, akik szívesen csatlakoztak a felhíváshoz. Végül közel ötszázan vállalkoztak arra, hogy a millenniumi esztendőben megörökítsék településüket, a hétköznapi életet, bármit, amit fontosnak tartottak megmutatni a nyilvánosságnak, az utóknak.

A program eredményeként született 10 000 db 9×12 cm-es fénykép, ezekhez kapcsolódó képalírások, dokumentációk. Együtt a gyűjtemény olyan mint egy képtéka a magyar valóságról. Nyomatott formában mindössze 469 képet publikálhatunk, a Magyarország egy napja – millenniumi körkép című fotóalbumban. A kötet ezer példányban jelent meg, de ma már csak a közgyűjteményekben érhető el belőlük egy-egy példány, mert a többit a szerzők és a szereplők őrzik. Tizenöt kiállításon (melyet négy országban rendeztünk meg) 100 fényképet szerepeltettünk két esztendő alatt. A többi kép jelenleg befogadó intézményt keres és megjelenési formát.

A fényképek jelenleg a települések neve szerint ábécébe rendezve tekinthetők meg.

Az állomány ebben az állapotában:

- helyhez kötött,
- a keresés, a válogatás, a szelektálás, a csoportosítás időigényes,
- a különféle információk nem kapcsolhatók össze, csak jelentős élőmunka ráfordítással,
- a képi információk csak szelektíven hasznosíthatók,
- a gyűjtemény közhasznúsága nem hatékony (8 kiállítást szerveztünk belőle, és kiadtunk egy albumot 1000 példányban),
- befejezett, lezárt gyűjteménynek tűnik, pedig tovább is gyarapítható,
- az analóg fényképek tárolása helyigényes és jelenleg nem is szakszerű (páratartalom, savmentes tároló tasakok hiánya stb.).

Ezért a gyűjtemény nehezen kutatható, egészében nem áttekinthető, a bővítése nehézkes. Az állomány – analóg volta miatt – nem tud a közösségi emlékezet szerves részévé válni, amely így nem tud hozzájárulni a készítő és a szereplők településhez tartozásának, azaz identitásérzésének növeléséhez.

Ahhoz, hogy a teljes anyag publikálható legyen, egyetlen módszer látszik alkalmasnak: az analóg eljárással készült alkotások digitalizálása, és internetes bemutatása. Ez a gyűjtemény alapozza meg a Magyarság közös fotóalbumát, amely nem híres emberekről, nem közismert személyiségekről, nem szenzációs eseményekről szól, hanem a hétköznapokról, a családotokról, a munkáról, a szabadidőről, az emberi kapcsolatokról, a természeti környezetéről és a kulturális örökségről. Úgy, ahogyan azt a helybéliek látták.

A Norvég Civil Támogatási Alap pályázati támogatása révén az analóg (9x13 cm-es) fényképek használhatósága immár

- nem lesz helyhez kötve, mert a digitális állomány bárhol megtekinthető;
- nincs látogatási időhöz kötve, mert bármikor megnyitható a weblap, ahol a képeket elhelyezjük;
- a tárgyszavazásnak és a képekhez kapcsolódó leírásoknak köszönhetően sokféle szempont alapján csoportosíthatók a felvételek;
- az adatbázis alkalmas lesz a további bővítésre;
- olyan fényképeket is közhasznúvá tehetnek a programba bekapcsolódó önkéntesek, amelyek régebben készültek, vagy csak ezután fognak elkészülni;
- a felhasználók közvetlen kapcsolatot létesíthetnek az alkotókkal (a szerzői jog tiszteletben tartása és a felhasználási jog megszerzése érdekében);

– új cselekvési programot kínál mindazok számára, akik szeretnének közhasznú alkotó munkát végezni, de eddig nem tudták hogyan, s milyen közösségi célokhoz kapcsolódhatnak;

– a korábban megszületett fényképek új funkciót kapnak, ha bekerülnek az adatbázisba, mert alkalmasak a *privát történelem képi forrásainak gyarapítására*, – és végül a felhasználás hatékonysága jelentősen megnőhet, amit az elektronikus publikáció biztosítana számunkra.

A tervezett weboldal elsősorban az adott közösség megtartó és összetartó erejét növeli, hangsúlyt fektetve a közösségiségre, a helyi identitás növelésére. Teszi ezt azért, hogy a világhálót böngészők számára láthatóvá teszi azokat a fotókat, melyek az adott településről a készítő számára jelentős információval bírnak, és lehetőséget ad a további bővítésre, más weboldalakkal való összekapcsolásra is.

A fényképek mellett írásos dokumentumok, visszaemlékezések, történetek, magyarázatok stb. feltöltése is lehetségessé válik, ezzel téve komplexé egy település, régió, s végső soron az ország privat történetét.

A Magyarország egy napja akcióban készült fényképek digitalizálásával és a dokumentációk feldolgozásával párhuzamosan ismételt megkeressük a szerzőket, arra kérve őket folytassák ország-fényképezési akciójukat. Egyrészt felkereshetnek korábbi helyszíneiket és modelljeiket, másrészt készíthetnének újabb műveket is, újabb településeken. És természetesen új alkotók is bekapcsolódhatnak a *privát történelem kiegészítőinek* közös munkájába. Ennek érdekében 2 napos szemináriumot szervezünk elsősorban a Magyar Fotóművészeti Alkotócsoporthoz Országos Szövetsége tagszervezetei részére – összesen 100 főnek –, hogy ismerjék, átadjuk a program elveit és céljait, valamint a program során használt eszközöket (szoftverek, adatszerkezet, működési mechanizmus). A résztvevőknek lehetőségük lesz véleményt mondani a kialakított rendszerről, és tapasztalataikkal, megállapításaikkal érdemben bővíteni azt.

A programnak több célja is van:

Hosszú távú célok:

- lehetőséget adni sokaknak alkotásaik közhasznúvá tételére;
- a fényképek az egyén társadalmi fontosságát hangsúlyozzák, úgy is mint akiről szólnak ezek a fotók, s úgy is mint aki létrehozta őket (életkortól, foglalkozástól, lakóhelytől függetlenül);
- ez az érzés a helyi közösségekben – egy-egy településen élők számára különös jelentőséggel bír: önbizalom növelő, perspektívát kínáló, siker-

élményt nyújtó – szereplőknek és alkotóknak egyaránt;

– a vizuális naplóban nyilvánosságra kerülő képek – a hozzájuk kapcsolódó szöveges információk révén – forrásértékűek lehetnek helytörténészek, társadalomkutatók, művészettörténészek és mindenki más számára is, aki gondolatait a jelenről, a múltból, a környezetről, a kulturális örökségről – fényképekkel kívánják illusztrálni.

Rövid távú cél

– olyan képi és szöveges dokumentumokat tartalmazó adatbázis létrehozása és megalapozása, amely később önkéntes adakozás (digitális felvételek adományozása) révén folyamatosan gyarapodik.

Célcsoport

A lehetséges felhasználókat három egymástól nem egészen elkülönülő csoportba lehet osztani. Az egyik csoportba azok tartoznak, akik a regisztráció után anyagaikat a weblapra feltöltik, a másikba azok, akik valamilyen böngészőprogram segítségével az oldalt megtekintik, az ott lévő képeket, adatokat, információkat érdeklődés vagy tájékozódás szempontjából továbbhasznosítják (pl. kutatás, könyv, információs anyag, közművelődés stb.). A harmadik csoport csak részben különül el az előzőtől. Ezt azok alkotják, akik saját, már meglévő adatbázisukat az újonnan létrehozott weboldal szerkesztőinek figyelmébe ajánlják kapcsolódás, további felhasználás céljából.

A weboldal létrehozásának egyik célja a közösségépítő tényező. Köztudott, hogy az ember alapvető identitása a családban alakul ki, ekkor sajátítja el az alapvető értékeket, kötődésmintákat, azonoságtudata innen származik. Azonban nem csak a családhoz, mint kiscsoporthoz tartozunk, hanem tagjai vagyunk a baráti, lakókörnyezeti, munkahelyi közösségünknek is. Ezek a csoportok többnyire saját választásaink, döntéseink eredményeképpen jönnek létre. Nem utolsó sorban van anyanyelvünk, tartozunk egy néphez, rasszhoz, állampolgárai vagyunk egy országnak stb., ezekbe beleszülettünk és az előnyeikkel, hátrányaikkal, értékrendjével, történetével végigkísér minket életünkön. Azoknak a csoportoknak a sikere, amelyekhez tartozunk, a közös értékrend, az összetartozás-tudat, a csoporthoz való pozitív érzelmi kötődés mentén kialakuló identitás. Ezek gyengülése az egyén önértékelési zavarához is vezet. Ezért fontos elősegíteni és támogatni az összetartozás érzését a csoporton belül, hogy a benne rejlő összetartó, közösségi erő megmaradjon egy életen át, és kedvező esetben kiterjedjen a tágabb környezetre is. Azonban az együvé tartozás,

a „mi” érzése nem alakulhat ki a szűkebb környezet – a település ismerete –, és a tágabb környezet – az ország ismerete – nélkül, azaz büszkén kell lennie kinek-kinek a saját közösségére, kialakítva ezzel az egészséges önbecsülést mások lebecsülése nélkül. Ezzel lehetővé válik, hogy az, ami egy helyi közösség tudatában saját magáról él, hagyományozódik tagokról tagokra, most megörökítve bárki számára elérhető, megismerhető és bővíthető legyen. Mára olyan mértékben elérhetővé vált az internet, ami lehetővé teszi, hogy összegyűjtsük, köztegyük azt a sok apróbb-nagyobb tudást, ami bennünk, körülöttünk van. Ezt igazolják az egyre szaporodó közösségi alapon épülő internet oldalak. Nincs technikai akadály annak sem, hogy létrejöjjön egy olyan virtuális múzeum, amelyik folyamatosan gyűjti és közlést teszi azokat a fotókat (eseményekről, tárgyakról) a hozzájuk kapcsolódó történetekkel, amik folyamatosan készülnek de készítői nem gondolják, hogy esetenként kordokumentum készült.

Alapelvek

Az adatgyűjtés közösségi módon is megvalósulhasson, a rendszert működtető szoftver legyen képes az egyes települések, fotókörök, alkotócsoportok és egyéni alkotók oldalain a rendszerben használt adatszerkezettel rögzített fotókat és a hozzájuk tartozó leírásokat *integrálni* a rendszerbe. Az adat rögzítése és tárolása ott valósuljon meg, ahol az keletkezik. Az adat minden olyan helyen megjelenhessen, ahol szükséges. A feldolgozások során szabványos adatszerkezetet használjon a rendszer, hogy az adatok átvétele ne okozzon problémát. A rendszerben használt adatszerkezetek használatához szükséges tudás jusson el a településekre, ha jelenleg nem rendelkeznek vele. Az alapelvekből következik, hogy azokról a településekről, fotókörökből, amelyek rendelkeznek honlappal, nem kell beküldeni a központi állományba a fotókat, hanem elég a saját települési honlapra elhelyezni és bejelenteni a központnak, hogy létezik az állomány. A központi weblap ugyanolyan eleme a rendszernek, mint bármely települési vagy fotóköri honlap. A rendszer t felhasználók számára, a látható rész lényegében egy folyamatosan frissülő index, amely település-sorosan, típusok és tárgymutató alapján is kereshető és szűrhető és amely az adatokat az önállóan is létező honlapokról veszi, gyűjti össze. A rendszerből is szabványos kimeneteken keresztül lehet adatokat kérni ill. más állományokba átvinni. Ez a megoldás nem igényel nagy erőforrásokat, a szabványos adatszerkezetek biztosítják a hosszú távú működtetés lehetőségét még változó számítástechnikai környezet esetén is.

Konkrét tevékenységek:

1. Az informatikai rendszer tervezése és kialakítása

1.1 Az adatszerkezet kialakítása Az adatszerkezet tervezése és kialakítása során a következő elveket és szempontokat vesszük figyelembe: hardver- és szoftverfüggetlenség, hordozhatóság, a kép- és szöveg feldolgozási szabványok és ajánlások, akadálymentesség.

1.2 A szoftver környezet kialakítása

1.2.1 A szoftver környezet kiválasztása A tervezett rendszer kereteit egy alkalmasan választott szabadon felhasználható tartalomkezelő szoftverrel (CMS rendszer) kell elkészíteni mert így lesz költségtakarékos és gyorsan elkészíthető. Ugyanakkor a kiválasztásra kerülő CMS rendszernek kellően alakíthatónak kell lenni, hogy minden a munka során felmerülő speciális feladatot meg tudjunk oldani benne.

1.2.2 Az adatszerkezetnek megfelelő adattáblák és azok összekapcsolásának kialakítása

1.2.2.1 Fizikailag másutt lévő adatok logikai integrálásának kialakítása.

1.2.2.2 Az adatszerkezet tesztelése.

1.2.3 A működtető rutinok elkészítése

1.2.4 Az adminisztrációs felület funkcionális kialakítása

1.2.5 A felhasználói felület kialakítása

1.2.5.1 Regisztráció

1.2.5.1.1 A regisztrációs folyamat kialakítása (A regisztráció leírását lásd alább.)

1.2.5.1.1.1 Adatkezelési nyilatkozat elkészítése

1.2.5.1.2 A regisztrációhoz kötődő szolgáltatások kialakítása

1.2.5.2. A regisztrációhoz nem kötődő szolgáltatások kialakítása

1.2.5.3 Az akadálymentesség biztosítása

1.2.6 A design kialakítása

1.2.7 A főoldal elkészítése

1.2.8 A használathoz szükséges segítő szövegek megírása

1.2.9 Tesztelés és hibajavítás

1.3 A hardver környezet kialakítása A kiválasztott szoftverek elvárásainak megfelelő tárhely bérzése.

2. Feldolgozás

2.1 Az alap állomány elektronizálása és elhelyezése a rendszerben

2.2 Az integrált adatok beillesztése (lásd 1.2.2.1)

2.3 Tárgyszavazás

2.4 Az adatkonverziók által keletkezett hibák kijavítása

2.5 Korrektúra

2.6 Az elkészült állományok tesztelése és hibajavítás

3. A kész weboldal bemutatása a civil szféra különböző médiumaiban (nyomtatott és elektronikus)

Regisztráció

A regisztrációs eljárások örök problémája, hogy egyrészt a regisztráltak hamis adatokat közölhetnek és ezeket csak a szélsőséges esetekben lehet géppel kiszűrni. Kicsit több hamis regisztráció szűrhető ki moderátorok alkalmazásával, de mindezek együtt sem biztosítják a rendszer biztonságát. A másik probléma, hogy a felhasználók a névtelenség, pontosabban az arctalanság leple alatt oda nem való adatokkal tömnek tele a rendszert. Nem szeretnénk eltúlozni az ebben rejlő veszélyeket, de úgy gondoljuk, hogy a visszaélések – ideértve a tréfának szántakat is – súlyosan rontják az állomány minőségét, használhatóságát és azt az esélyt, hogy hozzájáruljon a célok megvalósulásához.

Ki lehet regisztrált felhasználó?

A tervezett rendszerbe csak személyek regisztrálhatnak majd, minden egyéb megkötés nélkül.

A program végrehajtása során ki kell dolgozni a számunkra legmegfelelőbb regisztrációs eljárást. Regisztrációhoz kötött szolgáltatások

Megjegyzések hozzáfűzése az egyes rekordokhoz. Saját felvételek feltöltése. A közösen épített adatállományok szerkesztése.

Regisztrációhoz nem kötött szolgáltatások

Az állományok olvasása. Az egyes elemek ajánlása e-mailben.

A projekt közvetlen célja nem a pályázó szervezetre illetve a partnerszervezetre vonatkozik, hanem szélesebb, közösségi, társadalmi hatást kíván elérni. A pályázó, illetve a megvalósításban partner szervezet korábbi tevékenységének/inek folytatása a jelen projekt. Ezért a megvalósítani kívánt ötletet, illetve annak elemeit már más munkáikban alkalmazták. A projekt eredményeit az elkészítendő weboldalra feltöltött dokumentumok számával, valamint a rendszerhez logikailag hozzákapcsolt gyűjtemények számával lehet mérni, hatásait pedig a weboldalra ellátogatók számával. Mindkettő mérésére a weboldal statisztikája ad lehetőséget.

A pénzügyi fenntarthatóságot biztosítja a megvalósítás során minimalizált költségvetés: szabadon felhasználható szoftverek alkalmazása; a tárhely igény minimalizálása a logikailag kapcsolódó digitalizált gyűjtemények segítségével; önkéntesek is tölthetik és működtethetik a weboldalt, hiszen ez a bárki számára ingyenesen hozzáférhető Közösségi Vizualis Napló kellő számú dokumentum feltöl-

tése, és látogatószám elérése után reklámfelületté válhat.

A szervezeti fenntarthatóságot biztosítja az, hogy a főpályázó, illetve a pályázó partner már korábban is végzett hasonló tevékenységet, mint aminek a megvalósítására jelen pályázatban kísérletet tesznek. Tehát a vállalat feladat elvégzésében nagy gyakorlattal rendelkeznek. Ezen kívül a projekt megvalósítása során tervezett szeminárium olyan közös platform kialakítását célozza, mely az elvek és a megvalósítás terén egységet alakít ki a tervezők és a megvalósítók között.

Fenntartható fejlődés

Egy-egy adott település fenntartható fejlődése szempontjából elengedhetetlenül fontos a lakosok helyi identitásának megerősítése, mint a társadalmi tőke „újratermelésének” egyik eszköze. Ehhez járulhatnak hozzá a településről készült fotók, dokumentumok, melyek bárki számára

láthatóvá teszik azt, hogy helyiek mit éreznek fontosnak és meghatározónak a jelenükről a múltjukról és mit örökítenek meg a jövő számára magukról. Egyben figyelemmel kísérhetővé válik, hogy hogyan kapcsolódnak össze a települések, egészítik ki egymás adatbázisait, működnek együtt egy színes Közösségi Vizuális Napló létrehozásában.

Az esélyegyenlőség elve

Az internet fejlődése lehetőséget ad arra, hogy korra, nemre, felekezeti és nemzetiségi hovatartozásra, egészségi állapotra való tekintet nélkül bárki felhasználóvá, illetve alkotóvá válhasson, így a különböző kultúrák nemcsak szabadon megférhetnek egymás mellett, hanem éppen arra ösztönöznek mindenkit, hogy anyagaikkal tovább gazdagítsák ezt a vizuális, közösségi adatbázist.

Érdeklődőket, csatlakozókat szívesen látunk: gyoril@mmikl.hu www.mafosz.h

